

Зміст

1. Пояснювальна записка	3
2. Вимоги до рівня підготовки вступників	4
3. Програма навчальних дисциплін	6
4. Список рекомендованої літератури	14
5. Порядок проведення та критерії оцінювання вступного комплексного кваліфікаційного іспиту	15

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма фахового вступного випробування для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «фаховий молодший бакалавр» 133 «Галузеве машинобудування» є нормативним документом Державного навчального закладу «ВПУ-34 м.Стрий», який розроблено викладачами спеціальних дисциплін на основі навчальних програм освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник» за професією «слюсар з ремонту колісних транспортних засобів».

Фаховий вступний іспит проводиться за білетами, складеними відповідно до програми комплексного екзамену за фахом. Кожний білет складається з тестових завдань та задачі, що дає змогу перевірити знання абітурієнтів з таких дисциплін: «Спеціальна технологія», «Допуски і технічні виміри», «Матеріалознавство», «Охорона праці». Білети розглядаються та схвалюються на засіданні циклової комісії.

Цілі фахового вступного іспиту зумовлюють і його функції. Головною з них є контроль та оцінка рівня фахових знань, отриманих учнем протягом періоду навчання.

Мета комплексного кваліфікаційного іспиту – перевірка теоретичної та практичної підготовки абітурієнтів на базі здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник» і відбору серед абітурієнтів з метою навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «фаховий молодший бакалавр» із спеціальності 133 «Галузеве машинобудування».

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

До фахового вступного випробування для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «фаховий молодший бакалавр» із спеціальності 133 «Галузеве машинобудування», галузі знань 13 «Механічна інженерія» допускаються особи, котрі мають диплом кваліфікованого робітника за професією «слюсар з ремонту колісних транспортних засобів».

Абітурієнт повинен знати:

конструкцію і призначення складових одиниць та агрегатів автомобілів середньої складності; правила складання автомобілів, способи і прийоми ремонту деталей, складових одиниць, агрегатів і приладів; основні прийоми розбирання, складання, знімання та встановлення приладів і агрегатів електроустаткування; типові несправності системи електроустаткування, способи їх виявлення та усунення; призначення і основні властивості матеріалів, які застосовуються під час ремонту електроустаткування; відповідальні регульовальні і кріпильні роботи; основні властивості металів; призначення термообробки деталей; будову універсальних спеціальних пристроїв і контрольних-вимірювальних приладів середньої складності; систему допусків і посадок; квалітети та параметри шорсткості; правове регулювання господарських відносин у промисловості, захист господарських прав і інтересів, основи трудового законодавства, адміністративну і дисциплінарну відповідальність; планування підприємницької діяльності, фінансову базу підприємства, інноваційну та комерційну діяльність підприємств (основи маркетингу), фінанси та облік на підприємстві, системи обслуговування бізнесу; використання інформаційних та комп'ютерних технологій для автоматизації виробництва, діючі системи управління на основі комп'ютерних технологій відповідно до спеціалізації; особливості будови сучасних автомобілів і автобусів, прийоми технічного обслуговування і ремонту автомобілів, призначення та види діагностичного обладнання, стандартизацію та контроль якості; поняття про допуски та посадки, правила та порядок користування інструментами та

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Програма фахового вступного іспиту охоплює матеріал в межах навчальних програм з більшості фахових дисциплін, що вивчали учні на II ступені навчання за професійним спрямуванням.

Тести сформовані у 4 блоки за рівнем складності. Тестові завдання дають змогу виявити рівень професійних знань та навичок з навчальних дисциплін: «Спеціальна технологія», «Допуски і технічні виміри», «Матеріалознавство», «Охорона праці».

За час навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем «кваліфікований робітник» за професією «слюсар з ремонту колісних транспортних засобів» здобувачі освіти отримали певні знання та здобули навички професійної майстерності.

Рівень отриманих знань під час вступу на навчання за кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» виявляють тестуванням, де абітурієнт показує *вміння:*

- раціонально та ефективно організовувати працю на робочому місці;
- додержуватись норм технологічного процесу;
- не допускати браку в роботі;
- знати й виконувати вимоги нормативних актів про охорону праці й навколишнього середовища, додержуватися норм, методів і прийомів безпечного ведення робіт;
- використовувати в разі необхідності засоби попередження і усунення природних і непередбачених негативних явищ (пожежі, аварії, повені тощо);
- знати інформаційні технології.

Абітурієнт повинен знати:

- організацію праці на робочому місці;
- технологічний процес обслуговування та ремонту автомобілів;
- правила безпечного ведення робіт, дотримуватись норм і вимог до охорони навколишнього середовища;

- користуватися комп'ютерною технікою та інформаційними технологіями;
- правила експлуатації відповідних видів технологічного обладнання;
- виробничої санітарії та особистої гігієни;
- вимоги безпеки праці;
- правила користування нормативно-технологічними документами.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Тема	Зміст програми
Спеціальна технологія	
Тема 1. Вступ	Ознайомлення з кваліфікаційною характеристикою слюсаря з ремонту автомобілів 3-го розряду та програмами теоретичного і виробничого навчання.
Тема 2. Особливості будови сучасних автомобілів і автобусів з кількістю посадочних місць для пасажирів до 22 Двигунів.	<u>Загальна будова двигуна внутрішнього згорання.</u> Робочий цикл двигуна. Такт двигуна. Робочий цикл чотирьохтактного карбюраторного двигуна. Робочий цикл чотирьохтактного дизеля. Показники роботи двигуна внутрішнього згорання: індикаторна та ефективна потужність. <u>Кривошипно-шатунний механізм.</u> Призначення та будова деталей кривошипно-шатунного механізму: блока циліндрів, головки блока, гільз, поршня, поршневих кілець, шатуна, колінчастого валу, підшипників, картера, піддона картера, кришок, прокладок. <u>Механізм газорозподілу.</u> Призначення та будова деталей механізмів газорозподілу: деталей приводу (шестерень, зірочок, шківів, ланцюга, зубчастого пасу, натяжника, тощо), розподільчого валу, штовхачів, штанг, коромисел, осей коромисел, направляючих втулок, клапанів, пружин та елементів їх фіксації. Необхідність установлення між клапаном та деталлю його приводу температурного зазору. Фази газорозподілу та їх вплив на потужність, економічність та тепловий режим роботи двигуна. Порядок роботи двигуна. <u>Система охолодження.</u> Призначення, будова та робота приладів системи рідинного охолодження: радіатора, водяного насоса, вентилятора, жалюзів, термостата. Призначення, будова та робота передпускового підігрівника. <u>Система мащення.</u> Призначення, будова та робота приладів системи: масляного насоса, фільтрів, масляного радіатора. Призначення і класифікація систем вентиляції картера. Будова та робота відкритої і закритої систем вентиляції картера, на яких двигунах вони встановлюються. <u>Система живлення карбюраторного двигуна.</u> Паливна суміш, її класифікація. Основні режими роботи двигуна в залежності від складу палива, суміш якого використовується на кожному з них. Карбюрація. Призначення, будова та принципи дії найпростішого карбюратора. Ідеальний карбюратор. Недоліки найпростішого карбюратора. Призначення, будова та робота систем сучасних карбюраторів, які наближають їх характеристики до ідеальних. Будова карбюраторів сучасних автомобілів. Призначення, будова та принцип дії обмежувача максимальної частоти обертання колінчастого валу. Призначення, будова та робота паливного насоса. <u>Система живлення дизельного двигуна.</u> Призначення системи живлення дизеля. Сумішоутворення дизелів: об'ємне, плівкове, об'ємно-плівкове, передкамерне, вихрокамерне. Будова та робота системи живлення дизельного двигуна. Призначення та розміщення приладів системи. Будова простих приладів системи: баків, надливних та повітряних фільтрів, паливопроводів.

	<u>Газобалонні установки.</u> Переваги та недоліки газобалонних установок. Паливо для газобалонних установок. Будова та робота газобалонної установки для зрідженого нафтового газу. Будова та робота газобалонної установки для стисненого природного газу. <u>Система запалювання.</u> Робота батарейної системи запалювання. Призначення, будова та принцип дії приладів батарейної системи запалювання: вимикача запалювання, котушки запалювання, переривника, розподільника, свічок запалювання, конденсатора, варіатора. Вплив зазору між контактами переривника та моменту запалювання на потужність, економічність та тепловий режим роботи двигуна. Кут випередження запалювання. Призначення, будова та робота регуляторів кута випередження запалювання: відцентрового, вакуумного, октан-коректора.
Електрообладнання автомобіля	<u>Акумуляторні батареї.</u> Будова та принцип дії акумуляторних батарей. Показники акумуляторної батареї: електрорушійна сила, напруга, ємність, номінальна ємність. Маркування акумуляторних батарей. Вимикач акумуляторної батареї. <u>Система освітлення та сигналізації.</u> Будова і робота приладів зовнішнього та внутрішнього освітлення. Призначення, будова і принцип дії перемикачів світла: центрального, ногожного. Призначення та будова плавких і термометалевих запобіжників. Призначення, будова і робота приладів світлової сигналізації: покажчиків повороту, стоп-сигналу. Призначення, будова та робота сигналу. Реле сигналів.
Трансмісія автомобіля	<u>Зчеплення.</u> Загальна будова і принцип дії сухого фрикційного зчеплення. Будова та робота однодискового зчеплення. Відмінності в зчепленнях сучасних автомобілів. Будова та робота двохдискового зчеплення. Призначення, будова та принцип дії гасителя обертових коливань. Призначення, будова та робота приводів зчеплення: механічного (важільного, тросового), гідравлічного. Будова елементів гідропроводу зчеплення. Пневмоміцелювач зчеплення. <u>Коробка передач.</u> Будова та робота чотирьохступінчастої трьохвальної коробки передач. Будова та робота п'ятиступінчастої трьохвальної коробки передач. Призначення, будова та робота подільника автомобілів КамАЗ. Призначення, будова та принцип дії синхронізаторів різних типів. Призначення та будова механізму переключення передач. Особливості будови двохвальних коробок передач. Призначення, будова і принцип дії роздавальної коробки.
Ходова частина	Будова та робота амортизаторів. Незалежна підвіска. Будова та принцип дії незалежних підвісок різних типів: двохважільної із суцільним шворнем, двохважільної з розрізним шворнем, однаважільної. Будова передньої ведучої осі автомобіля. Особливості передньої ведучої осі передньоприводного легкового автомобіля. Маркування шин. Призначення, будова та принцип дії системи автоматичного регулювання тиску повітря в шинах.
Органи керування автомобілем	<u>Рульове керування.</u> Класифікація рульових механізмів. Будова та робота рульового механізму типу „черв'як-ролик”. Будова та робота рульового механізму типу „гвинт-гайка”. Будова та робота рульового механізму рейкового типу. Призначення,

	будова та робота гідروідемпновача рульового керування. Будова та принцип дії рульових приводів: із суцільною рульовою трапецією і розрізною. <u>Гальмівна система автомобіля.</u> Будова та принцип дії гальмівного механізму барабанного типу. Будова та принцип дії гальмівного механізму дискового типу. Призначення, будова та принцип дії елементів гідроприводу: головного та робочого циліндрів, гідровакуумного підсилювача. Призначення, будова та принцип дії елементів пневмоприводу: компресора, ресиверів, гальмівного крану, гальмівних камер. Будова та робота стоянкових гальмівних систем різних типів: трансмісійної, з механічним тросовим приводом на гальмівні механізми задніх коліс, енергоаккумуляторної стоянкової системи з пневмоприводом.
Додаткове обладнання. Автомобілі-самоскиди. Причіпний рухомий склад	<u>Додаткове обладнання.</u> Призначення, будова та робота додаткового обладнання: склопідіймачів, замків, очисника скла, опалювача салону, лебідки та її приводу. <u>Автомобілі-самоскиди.</u> Призначення, будова та робота підйомного механізму платформи самоскида. <u>Причіпний рухомий склад.</u> Призначення та будова причіпного рухомого складу: причепів, напівпричепів, розпуків.
Тема 3. Технічне обслуговування і ремонт автомобілів Двигуни.	<u>Технічне обслуговування кривошипно-шатунного та газорозподільного механізмів.</u> Контрольний огляд та прослуховування роботи двигуна. Зони прослуховування. Послідовність затягування болтів та гайок головки блока циліндрів (послідовність затягування, зусилля, прийоми, інструмент). <u>Технічне обслуговування системи охолодження двигуна.</u> Перевірка та регулювання натягу пасу приводу вентилятора і водяного насоса. Перевірка працездатності термостата. <u>Технічне обслуговування системи живлення карбюраторних двигунів.</u> Перевірка паливного насоса на двигуні та знявши з двигуна (перевірочні параметри, причини відхилень параметрів від нормативних, прилади для перевірки). Перевірка та регулювання рівня палива в поплавковій камері карбюраторів. Перевірка пропускної властивості жиклерів. Перевірка та регулювання прискорювального насоса. <u>Технічне обслуговування системи живлення дизельних двигунів.</u> Можливі неполадки системи живлення дизелів та способи їх усунення. Загальні відомості про роботи, які виконуються під час проведення технічного обслуговування системи живлення дизелів (регламентні роботи). Перевірка герметичності системи. <u>Технічне обслуговування газобалонних установок.</u> Можливі неполадки газобалонних установок та способи їх усунення. Загальні відомості про роботи, які виконуються під час проведення технічного обслуговування газобалонних установок (регламентні роботи).
Електрообладнання автомобіля	Можливі неполадки приладів електрообладнання автомобіля: акумуляторної батареї, генератора, реле-регулятора, стартера, приладів системи запалювання, контрольно-вимірювальних приладів, приладів системи освітлення та сигналізації. Загальні відомості про роботи, які виконуються під час проведення

	технічного обслуговування приладів електрообладнання автомобіля (регламентні роботи). Технічне обслуговування акумуляторних батарей (перевірка рівня та густини електроліту, зарядка батареї, перевірка стану батареї навантажувальною вилкою). Технічне обслуговування генераторних установок (перевірка працездатності, перевірка та регулювання натягу пасу приводу генератора). Технічне обслуговування приладів системи запалювання. Технічне обслуговування приладів освітлення та сигналізації, контрольно-вимірювальних приладів.
Ходова частина та органи керування автомобіля	<u>Технічне обслуговування ходової частини.</u> Технічне обслуговування елементів підвіски. Технічне обслуговування коліс та шин. <u>Технічне обслуговування рульового керування.</u> Перевірка сумарного люфту в рульовому керуванні. Заміна масла в гідронідеїлювачі рульового керування та видалення повітря. <u>Технічне обслуговування гальмівних систем.</u> Регулювання вільного ходу педалі гальмів. Регулювання тиску повітря в пневмоприводі гальм. Технічне обслуговування стоянкового та допоміжного гальм.
Додаткове обладнання спеціалізованих автомобілів	Можливі неполадки підйомного механізму платформи самоскида та способи їх усунення. Загальні відомості про роботи, які виконуються під час проведення технічного обслуговування підйомного механізму платформи самоскида (регламентні роботи). Заміна масла в системі підйомного механізму.
Тема 4. Призначення та види діагностичного обладнання	Призначення та задачі діагностування. Способи діагностування. Види діагностування. Обсяги робіт при проведенні загального та поглибленого діагностування. Обладнання для діагностування автомобіля та його вузлів і агрегатів.
Тема 5. Стандартизація та контроль якості	Державна система стандартизації. Організація державного нагляду та відомчого контролю за впровадженням і дотриманням стандартів. Відповідальність за випуск продукції, що не відповідає вимогам стандартів. Стандартизація і вимір продукції.
Допуски і технічні виміри	
Тема 1. Стандартизація деталей	Поняття про взаємозамінність деталей. Точність обробки. Шорсткість поверхонь, класи шорсткості. Позначення шорсткості і поверхні, що обробляється. Посадки, групи посадок. Квалітети точності. Відхилення від вірної форми. Таблиця межових відхилень
Тема 2. Інструменти та прилади для виміру лінійних і кутових величин	Види вимірювальних і перевірочних інструментів, їхня будова і правила користування. Штангенінструменти, їхня будова та правила користування ними. Мікрометричні інструменти, їхня будова та правила користування ними. Трикутники. Правила користування ними. Інструмент для контролю різьби. Правила користування ним.
Тема 3. Оптичні, пневматичні та електричні вимірювальні прилади	Оптичні вимірювальні прилади. Пневматичні вимірювальні прилади. Електричні вимірювальні прилади. Можливі помилки при вимірі та способи їхнього попередження. Правила та порядок користування інструментами і приладами.
Матеріалознавство	
Тема 1. Вступ. класифікація матеріалів	Класифікація матеріалів за електропровідністю (провідники, напівпровідники, діелектрики). Електричні властивості матеріалів. Класифікація матеріалів за магнітними властивостями

	(магнітом'які, магнітотверді, ферити). Класифікація за механічними властивостями матеріалів (міцність, пластичність, пружність, твердість, гнучкість та інші). Класифікація за фізико-хімічними властивостями матеріалів (щільність, теплове розширення, теплопровідність, хімічна стійкість та інші). Види матеріалів, що застосовуються під час ремонту автомобілів. Нормативна та навчальна література щодо матеріалознавства.
Тема 2. Metали і сплави	Класифікація металів, фізико-хімічні властивості. <u>Чавуни та сталі</u> . Чавун, його особливості, механічні, технологічні властивості, галузь застосування. Застосування чавуна для виготовлення деталей автомобілів. Сталі. Вуглецеві сталі, їх склад, механічні й технологічні властивості, маркування, галузь застосування. Застосування сталі для виготовлення деталей автомобілів. <u>Кольорові метали, їх сплави</u> . Кольорові метали: мідь, олово, цинк, свинець, алюміній; їх основні властивості, галузь застосування. Застосування кольорових металів в дротах та кабелях автомобілів. Особливості термообробки сплавів. Припої легкоплавкі і тугоплавкі. Антифрикційні сплави, їхній склад і властивості. Застосування сплавів у конструкціях автомобілів. Матеріали, що застосовуються в гальмових пристроях, їх склад і властивості. <u>Корозія металів та їх захист</u> . Суть корозії металів. Способи захисту від корозії.
Тема 3. Діелектрики	Класифікація діелектриків. <u>Рідинні діелектрики</u> . Класифікація, галузь застосування. Фарби, що застосовуються для фарбування деталей і металоконструкцій автомобілів. Вимоги Держстандарту до оліф і фарб. <u>Тверді діелектрики</u> . Класифікація, галузь застосування, характеристики. Пластмаси. Основні характеристики пресованих матеріалів і пластмас. Залежність характеристик пластмас від наповнювачів і в'язучих.
Тема 4. Паливно – мастильні матеріали	Мастильні матеріали, що застосовуються в механізмах автомобілів. Їхні основні характеристики. Рідинні і консистентні мастила, їхні властивості. Гідрорідини, що застосовуються в гідросистемах, їхні марки і властивості. Мастила, що застосовується в гідросистемах, марки і властивості. Паливо, що застосовується для автомобілів. Заходи безпеки під час роботи з етилованим бензином і антифризом.
Охорона праці	
Тема 1. Правові та організаційні основи охорони праці	Основні законодавчі акти з охорони праці. Завдання системи стандартів безпеки праці. Правила внутрішнього розпорядку. Права робітників на охорону праці під час роботи на підприємстві. Посадові інструкції, функції, обов'язки. Інструктаж з безпеки праці. Головні причини травматизму і захворювань, заходи для їх виключення.
Тема 2. Основи безпеки праці в галузі	Вимоги до персоналу, що займається ремонтом автомобілів. Організаційні та технічні заходи щодо забезпечення безпеки робіт під час ремонту автомобілів. Перелік робіт з підвищеною небезпекою в галузі. Роботи з підвищеною небезпекою. Вимоги безпеки праці під час ремонту автомобілів. Зони безпеки та їх огороження. Засоби захисту. Світова та звукова сигналізація. Попереджувальні написи, сигнальне фарбування. Вимоги безпеки праці під час робіт на висоті. Засоби індивідуального захисту від небезпечних і шкідливих виробничих факторів. Спецодяг, спецвзуття та інші засоби індивідуального захисту.

	Захист від шуму, газу, вібрації, несприятливих метеорологічних умов. Прилади контролю безпечних умов праці. Правила запобігання нещасним випадкам. План ліквідації аварій та евакуації з приміщення. Вимоги безпеки в навчальних, навчально-виробничих приміщеннях закладів.
Тема 3. Основи пожежної безпеки.	Пожежна техніка для захисту об'єктів. Пожежні машини (установки). Пожежні автомобілі. Мотопомпа. Вогнегасник. Переносні вогнегасники. Пересувні вогнегасники. Рідинний (водяний) вогнегасник. Повітряно-пінний вогнегасник. Хімічний пінний вогнегасник. Порошковий вогнегасник. Хладоновий вогнегасник. Ручний пожежний інструмент. Гасіння і профілактика пожеж на об'єктах галузі.
Тема 4. Основи електробезпеки	Статична напруга. Атмосферна електрика. Заходи щодо захисту від статичної електрики. Вплив електричного струму на організм людини. Основні причини електротравматизму. Безпечні методи визволення потерпілого від дії електричного струму. Класифікація виробничих приміщень з електробезпеки. Допуск до роботи з електрикою. Наряд-допуск.
Тема 5. Основи гігієни праці, санітарія. Медичні огляди	Організаційні та гігієнічні засоби і способи виробничої санітарії. Екологія та виробництво. Санітарно-технічні методи і засоби на виробництві. Санітарно-побутове забезпечення працівників. Щорічні медичні огляди неповнолітніх та медогляди працівників.
Тема 6. Надання першої допомоги потерпілим при нещасних випадках	Загальні положення про надання долікарняної допомоги. Медична аптечка, місце знаходження, склад. Правила користування аптечкою. Правила надання допомоги при пораненні, забитті, вивихах, переломах. Зупинка кровотечі. Перша допомога при опіку, обмороженні, утопленні, отруєнні, ураженні електричним струмом. Оживлення методами штучного дихання, непрямого масажу серця. Транспортування потерпілого.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Боровських Ю.У та інші «Будова автомобілів», К.; Вища школа 1991 р.
2. Білоконь Я.Ю., Окоча А.І. «Трактори і автомобілі» К. Урожай 2002 р.
3. Лебедев А.Т та інші «Трактори та автомобілі» ч.1 «Автотракторні двигуни», К.; Вища школа 2000 р.
4. Бойко М.Ф. «Трактори та автомобілі» ч.2 «Електрообладнання», к. Вища освіта, 2001р.
5. Лебедев А.Т та інші «Трактори та автомобілі» ч.3 «Шасі», К.; Вища освіта 2004 р.
6. Білоконь Я.Ю., Окоча А.І., Войцехівський С.О. «Трактори та автомобілі» К. Вища освіта 2003 р.

Додаткова

1. Канарчук В.Є. «Довідник по усуненню несправностей автомобілів», К. Урожай 1992 р.
2. Голівчук А.Ф. «Будова і технічне обслуговування автомобілів» ч.1 «Автотракторні двигуни та обладнання», Умань 2011р.
3. Голівчук А.Ф. «Будова і технічне обслуговування автомобілів» ч.2 «Трансмісія, ходова частина, механізми управління та робоче обладнання», Умань 2011 р.
4. Мельников Д.І. «Трактори і автомобілі», к. Вища школа 1978 р.
5. Борисов В.І. та інші «Автомобіль ГАЗ-24 «Волга»», М. Машинобудування 1975 р.
6. Сршов В.Б. «Автомобіль ЗІЛ-130», Машинобудування 1983 р.
7. Степанов А.П. «Автомобіль ГАЗ-53А», М. Машинобудування 1973 р.
8. Гуревич О.М., Сорокін Є.М. «Трактори і автомобілі», М. Колос 1979 р.
5. Гуревич О.М., Сорокін Є.М. «Трактори і автомобілі», М. Колос 1979 р.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КОМПЛЕКСНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ

Вступні фахові випробування проводяться у вигляді тестування.

Для проведення тестування приймальною комісією попередньо готуються тестові завдання відповідно до «Програми комплексного кваліфікаційного іспиту».

Програма фахового вступного випробування оприлюднюється на офіційному сайті ДНЗ «ВПУ–34 м.Стрий» та на інформаційних стендах приймальної комісії.

Вступний фаховий іспит проводиться у строки, передбачені Правилами прийому ДНЗ «ВПУ–34 м.Стрий».

На тестування абітурієнт з'являється з документом який засвідчує особу. На виконання завдань комплексного кваліфікаційного іспиту відводиться 1 година.

Вступник одержує варіант білету, який містить 32 тестових завдання та задачу. Абітурієнту необхідно знайти одну правильну відповідь на завдання 1-го блоку білету, знайти відповідність відповідей у завданнях 2-го блоку білету, відповісти письмово на відкриті тести 3 блоку, провести необхідні розрахунки та знайти правильну відповідь задачі.

За результатами вступного іспиту проводиться оцінка рівня фахових знань за певними критеріями.

Критерії оцінювання результатів комплексного кваліфікаційного іспиту

Оцінювання рівня знань абітурієнтів за виконання завдань білету комплексного кваліфікаційного іспиту здійснюється у межах від 0 до 200 балів. Білет містить 4 блоки завдань, перші 3 блоки – тестові завдання різної складності, 4-й блок – задача професійного спрямування.

1 блок містить 20 закритих тестів (від 1 до 20 завдання). Кожна правильна відповідь тесту оцінюється у 3 бали. За виконання тестових завдань 1-го блоку абітурієнт максимально може отримати 60 балів.

2 блок містить 8 тестів на відповідність (від 21 до 28 завдання). Кожна правильна відповідь тесту оцінюється у 8 балів. За виконання тестових завдань 2-го блоку абітурієнт максимально може отримати 64 бали.

Вирішення тестових завдань 1-го та 2-го блоків розраховано на перевірку рівня засвоєння знань основних понять, репродуктивне відображення та стандартне використання навчального матеріалу.

3 блок містить 4 тести відкритого типу (від 29 до 32 завдання). Кожна правильна відповідь тесту оцінюється у 6,5 балів. За виконання тестових завдань 3-го блоку абітурієнт максимально може отримати 26 балів.

Завдання вважається виконаним у тому випадку, коли абітурієнт розкрив сутність питання повністю та надав пояснення на відкритий тест з кожної дисципліни.

Оцінювання перших 3-ох блоків білету здійснюється у відповідності шкали оцінювання.

Шкала оцінювання тестових завдань учнів

Кількість правильно виконаних тестових завдань	набрані бали
від 29 до 32 завдань	130,5 - 150
від 21 до 28 завдань	68 – 124
від 0 до 20 завдань	0 - 60

4 блок містить задачу професійного спрямування.

Задача вважається розв'язаною повністю, коли абітурієнт навів розгорнутий запис розв'язування завдання з обґрунтуванням кожного етапу та надав правильну відповідь. За розв'язання задачі, при умовах правильної відповіді, абітурієнт отримує 50 балів.

Шкала оцінювання задачі

Що виконав абітурієнт	Кількість балів
Правильно складена пропорція	Оцінюється у 10 балів
Правильно розв'язана пропорція	Оцінюється у 10 балів
Розв'язана задача без пояснень	Оцінюється у 20 балів
Розв'язана задача та зроблено розгорнутий запис та надана відповідь	Оцінюється у 10 балів

При визначенні оцінки комплексного кваліфікаційного іспиту враховуються бали, набрані за виконання всіх завдань. Підсумкова оцінка за виконання екзаменаційного завдання визначається як сума всіх отриманих балів. Відповідність загальної кількості набраних балів підсумкової оцінки наведено у таблиці.

Кількість набраних балів	Бали	Рівень навчальних досягнень учнів
200	12	високий
190	11	
170	10	
143,5 – 150	9	достатній
137	8	
130,5	7	
108 – 124	6	середній
84 – 100	5	
68 – 76	4	
39 - 60	3	низький
21 – 36	2	
0 - 18	1	

Заява про апеляцію щодо кількості балів, отриманих на вступному іспиті абітурієнт може подати особисто не пізніше наступного робочого дня після оголошення результатів комплексного кваліфікаційного іспиту. Заява про апеляцію подається відповідальному секретарю Приймальної комісії та візується головою Приймальної комісії.

Заступник директора з НР

Ірина Заблоцька